

Dopisy Annamalai svámího

dopis č. 9

zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz

Dopisy Annamalai svámího, adresované jeho příteli Brunovi a jeho manželce (či přítelkyni) Anitě, kteří žili nebo stále žijí ve Švýcarsku, pocházejí z období let 1985 – 1995. Pokrývají tedy posledních deset roků života Annamalai svámího. Při překladu

dopisů byly vynechány části, kde Annamalai svámí děkuje za finanční podporu a stejně tak nejsou přeloženy i případné záležitosti osobního rázu. Obsah dopisů ale z naprosté většiny tvoří obecně použitelné duchovní pokyny Annamalai svámího, který – jak sám občas v dopisech zmiňuje – učí jen to, co jej naučil Ramana Maháriši. Dopisy na sebe prakticky nenavazují, takže jsou překládány nahodile a číslování je pouze orientační.

Dopis č. 9 – Tiruvannamalai, 17. 7. 1987

Drahý Bruno,

ať je milost Bhagavána Šrí Ramany stále s Tebou a vede Tě k nejvyššímu životnímu cíli! S radostí se dovidám, že stále pokračuješ ve své duchovní *sádhane*.

Život těla jednoho dne – dříve či později – skončí smrtí. Pokud si člověk začne uvědomovat svoji smrtelnost, celá jeho mysl se začne dívat na svět z jiné perspektivy. Pouhé uvědomění si toho, že je tu smrt, může myslí pomoci k pohybu do nitra, k tomu, aby byla meditativní.

Získání čehokoli ve světě je bezvýznamné. Pokud štěstí (člověka) na čemkoli závisí, je to naprostá bída. Potěšení a bolest jsou podmíněné, zatímco Skutečnost je nepodmíněná a nezávislá. Pokud tvá blaženost proudí jen z Tebe samotného, zcela a výhradně z Tebe, pokud k tvému štěstí není ničeho zapotřebí, jedinež pak se jedná o pravou blaženost. V opačném případě budeš vždy zažívat bídu.

Nemáš-li povědomí o tom, že nejsi myslí, pak je život marností. Budeš žít v bídě. Bídou je ono ztotožnění se s myslí. Pak se celý život stává klamný, protože je tu základní omyl – že ses ztotožnil s myslí.

Mysl je svět, takže mysl není možné někde odložit. Zbavit se myslí je možné jedinež tím, že půjdeš do nitra, směrem ke svému skutečnému, pravému Já (Self). Pokud jsi ukotven ve svém nezávislém stavu bytí-existence, pokud dokážeš žít bez myslí, pak k Tobě nemůže přijít peklo, které vstupuje vždy jen prostřednictvím myslí. Mysl je bránou k peklu.

Když tu nejsou myšlenky, přestáváš být roztěkaným, přestáváš být hnán z kouta do kouta. Myšlenky představují vnitřní popud k činnosti a k pohybu. Když tu nejsou myšlenky a stáváš se tak (vnitřně) nehybným, pak jsi součástí věčnosti, která se jeví, že je činná a že se pohybuješ, ale ve skutečnosti je klidná a nehybná.

Za svůj život jsme zodpovědní. Každý musí odhalit a zažít Skutečnost. Ze všeho nejdřív musíme hledat Skutečnost. Jedině tak lze dosáhnout míru a harmonie. Čím je (duchovní cesta) člověka upřímnější, tím více získává člověk na schopnosti chápat a zkoumat. Čím více poznáváš sebe sama, tím více je vše zřejmější. Jako je klidná hladina jezera, když se vítr utiší, stejně se i ztiší mysl, když od ní odpadnou její žádosti a starosti.

Uvědom si skutečné, pravé Já a přebývej ve věčném míru.

S láskou a požehnáním

With love and blessings,

Annamalai Swami
(ANNAMALAI SWAMI)